

Örömnép

Alkalom: Húsvét vasárnap

Dátum: 2011.04.24.

Ige: Mt 28,1-10

Zsolt. 103,2-5 Áldjad, lelkem, az Urat, és ne feledd el, mennyi jót tett veled! Ő megbocsátja minden bűnödöt, meggyógyítja minden betegségedet, megváltja életedet a sírtól, szeretettel és irgalommal koronáz meg. Betölti javaival életedet, megújul ifjúságod, mint a sasé.

Kedves Testvérek!

1. Szeretnék megkérdezni benneteket, hogy kinek van ma öröme? Ki az, aki szeretné nekünk elmondani, hogy mi ad nagy örömet neki?

Olyan sok mindennek tudunk örülni az életben:

- A diák örül a jó osztályzatnak, amit a dolgozatra kapott. Vagy éppen annak örül, hogy nem bukott meg a vizsgán.
- Tegnap láttam két fiataalt az utcán, krétával nagy képeket rajzoltak az aszfalra és néha megölelték egymás. Látszott rajtuk, hogy nagyon örülnek egymásnak, mert szeretik egymást.
- Más valaki annak örül, hogy meggyógyult az unokája, és kiengedték a kórházból.
- Van, aki gyermeke sikeres műtétjének eredményét látja, hogy végre egészségesen fejlődik gyermeke lába.
- Ismét más annak örül, hogy végre munkát kapott és tisztességesen el tudja tartani a családját.
- Más valaki annak tud örülni, ha egy újabb nap ellent tudott állni az alkohol kísértésének.
- Mások annak örülnek, hogy végre elérkezett az első úrvacsoravétel napja.
- Van, aki annak örül, hogy gyermeke esküvőjére készülhet, és látja az ő boldogságukat.
- Vannak olyanok is, akik a vállalkozásuk sikerének örülnek.
- És van olyan is közöttünk, aki a megváltott életének örül túláradó örömmel a szívében. Erről beszél Jézus a tanítványainak is, bár ők ezt még nem nagyon értették akkor. A tanítványoknak nem mindennapi volt az örömük: Jézustól mennyei hatalmat kaptak, és ennek tudtak örülni. Így olvassuk Jézus szavait: *„Íme, hatalmat adtam nektek, hogy kígyókon, skorpiókon tapodjatok, és az ellenség minden erején, és hogy semmi se árthasson nektek. Jézus mégis valami fontosabbra szeretné terelni gondolataikat, amikor ezt is hozzáteszi: De ne annak örüljete, hogy a lelkek engedelmeskednek nektek, inkább annak örüljete, hogy a nevetek fel van írva a mennyben.”* (Lk. 10,19-20)

Azért lehet felírva nevetek a mennyben, mert követitek Jézust; mert hisztek benne; mert Jézus a kereszten meghalt érted; mert ezen a napon érted feltámadt a halálból.

Majd ezek után arról olvasunk, hogy Jézus ujjongott és örömeiben Istenhez imádkozott, azaz Istennel beszélt.

2. De térjünk vissza a feltámadás történetére. Miről is írt Máté? Azt tudjuk meg ebből a történetből, hogy az asszonyok elindulnak a hét első napján, azaz vasárnap hajnalban Jézus sírjához. Márk evangélista azt is leírja, hogy az asszonyok be akarták fejezni a temetési szertartást, amit pénteken már nem tehettek meg, mivel beesteledett.

Amikor odaértek az asszonyok, akkor nagy földrengés rázta meg a környéket, és egy mennyei lény, egy angyal a barlangsír bolt bejárata előtt elhengerítette a követ. A sírra örök vigyáztak, nehogy Jézus tanítványai titokban feltörjék azt. Ezek a különleges események az örökben halálfélelmet okoztak, amin nem lehet csodálkozni. Természetesen az asszonyok is féltek, de őket Isten követe megszólítja: „Ti ne féljete!”

Igen, ezeknek az asszonyoknak fontos szerepük és feladatuk van: ők Jézus feltámadásának első tanúi. Ők azok, akiket azzal bízott meg az angyal, hogy értesítsék a tanítványokat Jézus feltámadásáról.

Sőt, az asszonyok azt is megnézhetik, hogy hol feküdt Jézus. Megbizonyosodhatnak arról, hogy valóban el volt temetve, de most nincs ott, mert előttük megy Galileába, ahol megláthatják Őt.

És az asszonyok engedelmeskednek az angyal parancsának. Futnak, hogy minél előbb beszámolhassanak erről a különleges jó hírről. A félelem azonban csak lassan múlik az ember szívéből. Ők is félelemmel és nagy örömmel hagyják maguk mögött a sírt. **Hátat fordítanak a halálnak, hogy szembe fordulhassanak az élettel. Elfordulnak a haláltól, hogy szemtől szemben legyenek az élettel.** „*És íme, Jézus szembejött velük.*”

Jelképes ez az eltávozás a sírtől, ahogy jelképes az is, hogy a feltámadt Jézus szembejött velük.

Előbb gyász, majd rettenetes félelem, végül pedig az élet feletti öröm. Ezek állomások az ember életében. Ezek az asszonyok nagyon rövid néhány óra alatt élték át ezeket az állomásokat. Jézus feltámadása óta nagyon sokan átélték már az állapotokat. Nincs olyan ember, aki az élete során legalább egyszer ne élne át gyászt. És tudjuk jól azt is, hogy a félelem is ott van az ember életében.

De az élet feletti örömet sajnos nem mindenki tapasztalja meg. Olyan sok mindennek tudunk örülni – és ez jó is. De ezeknek az asszonyoknak az ad örömet, hogy Jézus él. Már akkor örültek Jézus feltámadásának, amikor még csak hallottak erről a csodálatos eseményről. Azért tudtak örülni már a feltámadás hírének is, mert nagyon szerették az Urat.

Hittek az angyal kijelentésének, és szívükben a félelem helyét az öröm kezdte felváltani. Hittek, örültek és nem bizonytalankodtak tovább, hanem azonnal cselekedtek: megtették azt, amit Isten kért tőlük: „*mondjátok meg a tanítványainak, hogy feltámadt a halottak közül.*” És a két asszony, a magdalai Mária és a másik Mária kész volt a sírnak, a gyásznak, a halálnak és temetőnek azonnal hátat fordítani, és gyorsan az örömhírt elmondani másoknak. **Mert az embereknek nagy szüksége van arra, hogy hallják az örömhírt, hogy hallják meg igazi örömmüzenetet!**

Fontos az, hogy tudjunk örülni sok mindennek, de kell, hogy ott legyen a szívünkben Húsvét igazi öröme: Jézus feltámadt a halálból! Ezért kiálthatjuk mi is a zsoldárossal együtt:

Áldjad, Ielkem, az Urat, és ne feledd el, mennyi jót tett veled! Ő megbocsátja minden bűnöd, meggyógyítja minden betegségedet, megváltja életedet a sírtól, szeretettel és irgalommal koronáz meg. Betölti javaival életedet, megújul ifjúságod, mint a sasé.

Adja meg nektek a Feltámadott Úr Krisztus ezt az örömet a szívetekbe! Ámen.

Loment Péter Ielkész